

ادریس برمک رزمنده، در جستجوی ارزویش

با همه مشکلاتی که بر سر راه است، باز هم برای رسیدن به ارزوی خود تلاش می ورزم .

این شرح حال ادریس برمک رزمنده است، که برای شمولیت به مثابه بازیگر در یکی از تیم های مطرح اروپا، رویا ها و ارزوهایش، اورا با تلخی ها، شکست ها و نا امیدی های روزگار مواجه نموده . اما او جسارتش را در پویائی و تلاش برای رسیدن به ارزویش با بدرقه متانت خستگی نا پذیر یاور خوبی می یابد و راهش را تا سرحد دست یابی به شمولیت در یکی از تیم های نامدار اروپا، ادامه میدهد.

ادریس برمک رزمنده، در سال ۱۹۸۶ عیسوی در ناحیه هفتم شهر کابل، در یک فامیل روشن اندیش دیده به جهان

گشوده. هنوز پنج سال بیش نداشت که به ورزش رزمی تکواندو، رو می آورد و در زمینه فراگیری آن از خود درخشش خوبی به نمایش می گذارد. که در نتیجه کمر بند ابی با خط سرخ و تصدیق نامه را نصیب خود می سازد. او با جمع از اعضای فامیلش بنا بر نا مساعد بودن وضع افغانستان مقارن سالهای هفتاد خورشیدی راهی دیار غربت می گردد. که زندگی سرگردان، اوارگی و غربت او را با فامیلش مقیم شهر هامبورگ المان می سازد. در سال ۱۹۹۸ عیسوی مسابقات بین المللی فوتبال که در فرانسه راه اندازی شده بود و از طریق تلویزیون، ادریس، با تماشای آن علاقمند بازی فوتبال می گردد. و همین علاقه و شوق زمینه می شود برای آشنائی او با مربی یکی از تیم های فوتبال شهر هامبورگ، برای شمولیت و عضویت در تیم مذکور امتحانی را موفقانه سپری می کند و عضویت تیم (ت - اف - گی) را حاصل می نماید . فراگیری و رعایت قواعد و تکنیک های فوتبال موجب درخشش وی گردیده موجب آن شد تا سال ۲۰۰۰ عیسوی عضویت لیک اول خورد سالان تیم (ام - اس - وی) هامبورگ را کمائی نماید. با آنکه مشکل پسندی در جذب عضویت این تیم وجود داشت اما او با موفقیت تمام از آزمایش آن بدر می آید . در سال ۲۰۰۳ عیسوی ادریس برمک رزمنده، با جمعی دیگری از بازیگران تیم شان برای اجرای مسابقات عازم ایتالیا می شوند . تیم مذکور در مسابقات ایتالیا جایگاه سوم را احراز می نماید که برای بازیگران خوب از جمله برای

ادریس، نیز مدالی اعطا می شود. بعد از برگشت از مسابقات ایتالیا وی عضویت تیم اول هامبورگ (اچ - اف - وی) را بدست می آورد . قریب سه ماه در این تیم به تمرین و بازی ادامه میدهد . بعد از سه ماه چون پاسپورت المانی نداشت برایش اجازه بازی و تمرین در این تیم داده نمی شود. ادریس از شنیدن این تصمیم مایوس و سرخورده نمی شود . در رخصتی های تابستانی همان سال نزد برادرش که در جمهوری سلواک اقامت دارد، میرود و با مربیان فوتبال کشور سلواک، آشنائی حاصل می نماید و همین آشنائی فرصت انرا برای ادریس میدهد تا اندوخته و اموخته های خود را در

عرصه تکنیک و اجرای درست قواعد فوتبال را در حضور مربیان فوتبال انگلستان به نمایش بگذارد. زمانیکه وی هژده ساله می شود. و ضمن سفری که به سلواک داشت از طرف مربیان سوپر لیک سلواک، برای بازی دعوت می شود. تقریباً سه ماه تمام او به بازی و تمرین خود در سوپر لیک سلواک، ادامه میدهد. چون جمهوری سلواک، هنوز به اتحادیه اروپا نپیوسته بود با وصف در خواست مکرر مربیان سوپر لیک سلواک، از مقامات وزارت داخله آن کشور مبنی بر تمدید ویزه وی، وزارت داخله کشور سلواک، ویزه ادريس را ختم شده دانسته و از وی تقاضای

برگشت مجدد به کشور المان، را می نمایند. حین برگشت به المان، وی موضوع اقامت و بازی در تیم فوتبال سلواک را با مقامات ذیربط المانی، در جریان می گذارد. در پاسخ برایش گفته می شود که شما اگر می خواهید در سلواک، اقامت داشته باشید باید پاسپورت المانی، تانرا تحویل نموده و مجدداً درخواست پناهندگی از جمهوری سلواک، نمایید. با شنیدن این جواب او ناامیدی را بدل راه نمیدهد. در حالیکه سلسله ادامه تحصیل را از دست داده. مصروفیت کاری غرض بدست آوردن پول را سراغ می نماید. بعد از دو سال کار مقداری پول بدست میآورد. و در همین جریان است که با مربی تیم (برسولانا) هسپانیه، در تماس می شود. مربی تیم مذکور در تماس تیلیفونی به ادريس، وعده میدهد که او می تواند با تیم (برسولانا) تمریناتش را به پیش ببرد. اما زمانیکه او به هسپانیه، میرود به او اجازه تمرین را نمی دهند. این بار هم او خسته و واگیر نمی شود. به المان، بر می گردد. حین برگشت با عزم راسخ به کار می پردازد و همزمان تمرین بازی فوتبال را در لیک های پائین تر ادامه میدهد. او در حالیکه ۵ کپ و ۴ مدال از بازی در تیم های مختلف شهر هامبورگ المان در دست دارد، با مراجعه بر هر دروازه پاسخ دلخواه خود را بدست نیاورده، اما هنوز هم مطمئن است که روزی از روزها در یکی از تیم های اول و مطرح یکی از کشورهای اروپائی به مثابه خوبترین بازیگر عضویت خواهد یافت. به همین منظور وی (دی - وی - دی) از تمرین و اجرای تکنیک های فوتبال را که نتیجه تجربه چندین ساله اموخته هایش در عرصه فوتبال است را تهیه و به تمام تیم های اول اروپا، ارسال داشته تا باشد آنها بعد از غور و بررسی عضویت او را قبول نمایند. اگر او به عضویت یکی از تیم های اروپائی، قبول شود حاضر است با امتیاز همان تیم به حیث رهنما، اندوخته ها و اموخته هایش را در راه اعتلای بازی فوتبال در زادگاه اش کابل، در خدمت علاقمندان فوتبال قرار دهد.

فضل الرحيم رحيم، خبر نگار ازاد

۲۰۰۷ / ۹ / ۱۴

www.esalat.org